פרדס רמונים — בקשה

פזר נתן לאביונים כי הם מפזרים מעינותם להשביע תאב לשתות מימי הדרושים והיודע ובקי בהם כראוי הוא עובד את ה' בכל לב ועליו נאמר יש מפזר ונוסף עוד. אמת כי יש שער אשר נסגר ואין רצוננו לפתוח בו כלל והוא בשמיטות ויובלות והטעם מיראתנו לעלות בהר ואפי' מנגוע בקצהו כי העסק בו דבר נוגע קצת בשרשי האמונות ולא זו בלבד אלא שלא מצאנו בדברי הרשב"י ע"ה שישביענו וירוה צמאננו ואם הוא בהיותו בעל הקבלה ואב הסודות רצה להסתיר סודו מי יבא אחרי המלך לפתוח שער אוצרותיו בלא רשותו. עוד יש שני והוא שער הגלגול שדבר בו הרשב"י ע"ה מגלה טפח ומכסה ארבע אמות אמנם בל"ב אלו נשא ונתן בדברו הרשב"י ע"ה מהזהר מהתיקונים מרעוא מהימנא וינוקא וסבא ופקודין ושא' דבריו הנעימים הנמצאים אתנו וגם בדברי ספר הבהיר וספר יצירה וספרי שאר המפרשים כי ממבחר נטיעות הגנים האלה נטענו הפרדס הזה. ואל יחשבנו המעיין לאוייב לו להרוס גדרי הגן אשר נטענו כי העיקר הם דברי הקדושים הנזכר בפרט ברוב שער ערכי הכנויים אין בו תוספות כקליפת השום ובשאר שערים לא נאמר דבר שלא נסתייעו בו כדברי הקדושים ואם ירצה המעיין לחלוק קודם כל ענייניו צריך לתקן ולישב דברי האלהים הקדושים ואח"כ יעשה מה שלבו חפץ בו אין לשוננו עט ברזל לחקו' בשכלו מה שאין רצונו לקבל ח"ו כי אין אנו כדאין לומר קבל דעתנו כי הוא רשאי ולא אנו להפיק האמת לאורה יחזור על דברי פעם ופעמים ושלש ויהפך בזכותם ואם עשה כן יתלה הדבר שמא שכח איזה צד מצדדי הדרוש שבו הוא נכשל ונעלם ממנו ואח"כ אם יגע ולא מצא דברי' כהוייתן מה טוב ומה נעים כי יגיד תעלומ' חכמה כי ידענו כי כפלים לתושיה לכל אחד מבני גילנו כי צעירים אנו לימים ועוד שבענו בוז ומרורים מכל הנערים אשר בדורנו כי יד ה' נטויה עלינו ורצועות העניות תלויות ככותלי ביתינו. כנודע לכל באי שערנו ועל השעבוד והרחים התלויים בצוארנו. התעונו ולא יכחד ממנו היות לכל אחד חלק בחכמה ואם פרצנו גדר ליכנס בתוך חלקו האל יכפר והוא יגידנו ועטרות לראשו לענדנו, ומשמר' יהיו דבריו עמנו לבלתי סור מן הדבר אשר יגידנו ימין ושמאל.

עוד זאת נדרש למעיין כי אין ראוי לבא בכל עת אל הקדש עד יטהר מחשבותיו מהבלי הזמן ותחבולותיו וינקה ראשו מהגאוה כי היא קליפה המונעת לבעלה מליכנס לחזות בנועם ה' ומלבקר בהיכל החכמה הזאת וצריך להשפיל עצמו כעפר לפני כל אדם ויהיה שומ' חרפתו ושמח ביסורין ולא יהיה עסקו בחכמת התורה להתגאות ומה גם לימוד החכמה הזאת כי אם הוא עד אבדון תאכל בדברי רז"ל ע"ה במדרש ב"ר ר' הונא בשם בר קפרא פתח תאלמנה שפתי שקר וגו' יתפרכון יתחרשן ישתקקן יתפרכן יתחרשן כד"א או מי ישום אלם או חרש ואומר והנה אנחנו מאלמים אלומים בתוך השדה ישתתקן כמשמעו הדוברות על צדיק חי העולמים דברים שהעתיק מבריותיו בגאוה אתמהא בשביל להתגאות ולומר אני דורש במעשה בראשית. ובוז אתמהא מבזה על כבודו

דאמר רבי יוסי בר חנינא כל המתכבד בקלון חבירו אין לו חלק לעולם הבא בכבודו של מקום עאכ"ו וכו' עכ"ל: לכן צריך להתנהג בשפלות זמן עד אשר יראה בעצמו ואז יכנס אל מקדש ה'. וראוי לכל הבא בשערי הגן גן החכמה להיות תפלתו לא יישר צעדיו וייטיב לכתו לבל יכשל ולבל ימוט מן האמת ימין ושמאל.

וזאת תפלה נאה לכל הבא ליכנס אל היכל קדש הקדשים פנימי בס"ד: יושב המרומים וכו'

בקשה זו תיקון החסיד איש האלהי המחבר למעיין לאומרה קודם שיכנס בפרדס כמו שזכר בהקדמתו וזו היא התפלה

יושב המרומים ומשגיח התחתונים אדון לכל הנאצלים יחיד מיוחד אחד מלך נאדר מ"אציל כל נאצל. ב"ורא כל נברא, יוצ"ר כל נוצר, ע"ושה כל נעשה. מי יגיע להשיג אחד מאלף אלפים וריבי רבבות גודל מעלת רום הסתר סתרי מעש"יך כ"ש גודל יציר"ותיך. ומי יחשוב לדעת אחד מאלפי אלפים וריבי רבבות סתרי סודות צפונים בבריא"תך. כ"ש וק"ו להשיג קצת מן הקצת מחלק מן החלק של אלף אלפי אלפים וריבי רבבות מנא"צלך. שאדון יחיד ואין שני מתייחד עמהם ייחוד גמור. לכן ה' אלהי גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך ומחול וסלח והעבר על כל חטאתי ועונותי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה שאין אני עז פנים וקשה עורף לומר לפני ה' אלהי ואלהי אבותי צדיק אני ולא חטאתי אבל חטאתי עויתי פשעתי אני וכל מאתים וארבעים ושמונ אברי ושלש מאות וששים וחמשה עורקי וגידי ונפשי ורוחי ונשמתי והגלוים עמי כלנו כצאן בלי רועה תעינו וקלקלנו את אשר לא נוכל לתקן אם לא בשפע הרב הבא מלמעלה מרום מעלת סדר הצנורות. היודע מעוותי תקן את אשר שחתתי וזכני באור תורתך וחשבני משגיאות ורוח נדיבה תסמכני ואלמדה פושעים דרכיך ואבינה נועם רזי תורתיך ללמוד וללמד לשמור ולעשות אמן ואמן סלה ועד. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי. עד כאן לשון התפלה